വയനാടിന്റെ സമഗ്രവും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ വികസനത്തിന് ഒരാമുഖം.

വയനാട് ജില്ല രൂപീകൃതമായിട്ട് നാലുപതിറ്റാണ്ടുകളാവുന്നു. ഒരു സമ്പൂർണ്ണ കാർഷിക ജില്ല എന്ന നിലയിൽ കർഷകർ, കർഷകത്തൊഴിലാളികൾ, ആദിമനിവാസികൾ, തോട്ടം തൊഴിലാളികൾ എന്നീ സാധാരണക്കാരായ തൊണ്ണൂറു ശതമാനത്തിലധികം വരുന്ന ജനതയുടെ എക്കാലവും നിലനിൽക്കുന്നതും സമഗ്രവും സുസ്ഥിരവുമായ വികസനമാകണം വയനാടിന്റേതെന്നു ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു.

പശ്ചിമഘട്ടമലനിരകളുടെ കിഴക്കൻ ചരുവിൽ സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നും 800 മീറ്റർ മുതൽ 1200 മീറ്റർ വരെ ഉയരത്തിൽ ഉത്തുംഗമായ മലനിരകളും വനങ്ങളും ചതുപ്പുകളും നിറഞ്ഞ ഡക്കാൻ പീഠഭൂമിയുടെ മൈസൂർ പീഠത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ അഗ്രഭാഗമായി വിലയിക്കുന്ന, അപൂർവ്വസുന്ദരവും അതീവലോലമായ പരിസ്ഥിതിസംതുലനം നിലനിൽക്കുന്ന ~~[illegible]~~ പ്രദേശമാണ് വയനാട്.

ആഗോളതാപനം മൂലമുള്ള കാലാവസ്ഥാവ്യതിയാനത്തിന്റെ ദുരന്തം ഏറിയതെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. വയനാടിന്റെ കാലാവസ്ഥയെയും കൃഷിയെയും ജലസുരക്ഷയെയും ജൈവവൈവിധ്യത്തെയും ആഗോളതാപനം താളംമാറാക്കുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. വയനാടിന്റെ വികസനത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു ചർച്ചയും ആഗോളതാപനത്തെയും കാലാവസ്ഥാവ്യതിയാനത്തെയും അഭിമുഖീകരിച്ചേ പറ്റൂ.

മനുഷ്യന്റെ അത്യാചാരം മൂലം സർവ്വനാശത്തെ നേരിടുന്ന പശ്ചിമഘട്ട-മലനിരകളുടെ സംരക്ഷണത്തിനുതകുന്ന ധീരമായ കാൽവെപ്പാകുമായിരുന്ന ഗാഡ്ഗിൽ കമ്മീഷൻ റിപ്പോർട്ട് തികച്ചും ഗാന്ധിയൻ നൈതികതയിൽ ഊന്നിയതും ഗ്രാമപഞ്ചായത്തുകൾക്കും ഗ്രാമസഭകൾക്കും വൻ അധികാരം നൽകുന്നതും കർഷകന്റെ മാഗ്നാകാർട്ടയാകാൻ സർവ്വസാദ്ധ്യതയുമുള്ളതുമായിരുന്ന ഗാഡ്ഗിൽ റിപ്പോർട്ടിനെ കുഴിച്ചുമൂടാൻ കേരളത്തിലെ ഇടതു-വലതു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളും മതസംഘടനകളും വികസനമാഫിയകളും സംയുക്തമായി നടത്തിയ നീക്കങ്ങൾക്ക് ചരിത്രം മാപ്പുനൽകില്ല. പശ്ചിമഘട്ടമലനിരകളിലും പശ്ചിമഘട്ടത്തെ ആശ്രയിച്ചും ഉപജീവിക്കുന്ന ലക്ഷക്കണക്കിന് കർഷകരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചാണ് ഇക്കൂട്ടർ തെരുവിലിറക്കിയത്.

ഇന്ത്യയിലെ ഇതരസംസ്ഥാനങ്ങൾ ടൈഗർ റിസർവ്വുകൾക്കു വേണ്ടി ശക്തമായി സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുമ്പോൾ വയനാട്ടിലെ രാഷ്ട്രീയ-മതസംഘടനകൾക്ക് അവ ചതുർത്ഥിയായി. ജനങ്ങൾക്കുമേൽ യാതൊരു പുതിയ നിയന്ത്രണവും അടിച്ചേൽപ്പിക്കാത്ത ടൈഗർ റിസർവ്വ് വയനാട്ടിൽ ഇന്നനുഭവിക്കുന്ന മനുഷ്യ-വന്യജീവിസംഘർഷത്തിന്റെ പരിഹാരത്തിന് വേണ്ട പണം ലഭിക്കുന്നതിന്

വയനാടിന്റെ സമഗ്രവും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ
വികസനത്തിന് ഒരാമുഖം.

വയനാട് ജില്ല രൂപീകൃതമായിട്ട് നാല്പത്തിരണ്ടാവുന്നു. സമ്പൂർണ്ണ
കാർഷികജില്ല

~~[illegible]~~ ഉന്നമായിരുന്നു.

എന്താണ് വികസനം.?

റെയിൽവെ, വിമാനത്താവളം, ബഹുനില കെട്ടിടങ്ങൾ, മാളുകൾ, മെഡിക്കൽ കോളേജ്, ചുരംബദൽ റോഡുകൾ, ലക്കും ലഗാനുമില്ലാത്ത ടൂറിസം, റോഡ് തിങ്ങി വാഹനങ്ങൾ എന്നിവയൊക്കെയാണ് വികസനമെന്ന വികലസങ്കല്പത്തിലാണ് വയനാട്ടിലെ രാഷ്ട്രീയ-മത-വ്യാപാരിസംഘടനകൾ. കഴിഞ്ഞ 38 വർഷക്കാലമായി ഇവർ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അയഥാർത്ഥമായ വികലവികസന മുദ്രാവാക്യങ്ങളിൽ അഭിരമിച്ച് കാലം കഴിക്കുകയാണ് വയനാട്ടുകാർ. സമഗ്രമായ വികസന സങ്കല്പത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽ വയനാടിന് പച്ചാൽ പ്രയാണത്തിലാണ്.

മഹാഭൂരിഭാഗം വരുന്ന ജനതയുടെ മാത്രമല്ല, സർവ്വചരാചരങ്ങളുടെയും നിലനില്പിന്നാധാരമായ വെള്ളം, മണ്ണ്, വായു എന്നീ അടിസ്ഥാന പ്രകൃതിവിഭവങ്ങളുടെ സുസ്ഥിരമായ ലഭ്യത ഉറപ്പാക്കി വരും തലമുറകൾക്കു കൂടി കൈമാറുന്നതാകണം യഥാർത്ഥവികസനമെന്ന്, ലോകമാകെ ഇന്ന് അംഗീകരിച്ചിരിക്കയാണ്. എന്നാൽ നാമിപ്പോഴും പഴയ സങ്കല്പങ്ങളിൽ തളച്ചിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു ~~ഇതൊന്നും തന്നെ നാമിപ്പോഴും അറിയുന്നില്ല~~.

എല്ലാവർക്കും ആരോഗ്യം, ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം, തൊഴിൽ, പൊതുഗതാഗതം ~~[illegible]~~ വിദ്യാഭ്യാസം, മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതസൗകര്യങ്ങൾ എന്നിവക്ക് ഇപ്പോൾ വയനാട്ടിൽ രണ്ടാംസ്ഥാനമേയുള്ളൂ. വളരെയൊന്നും അകലെയല്ലാതിരുന്ന കാലത്ത് വയനാടിന്റെയാകെ ഉടമകളായിരുന്ന ആദിമജനത പാർശ്വവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട്, സ്വന്തം ജന്മഭൂമിയിൽ നിന്നും പറിച്ചെറിയപ്പെട്ട്, ജീവിക്കാനാവശ്യമായ പ്രാഥമികവിഭവങ്ങൾ ഒന്നും ലഭിക്കാതെ വംശനാശത്തിലേക്ക് ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആദിമജനതയുടെ ശാപമേറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഭൂഭാഗമാണിപ്പോൾ വയനാട് എന്ന് നാമോർക്കണം.

ഏതാണ്ട് മൂവായിരം സ്ക്വയർ കിലോമീറ്റർ വിസ്തൃതിയുള്ള ജില്ലയുടെ ചുറ്റളവ് 200 കിലോമീറ്ററാണ്. ഈ ഇരുന്നൂറു കിലോമീറ്ററിൽ ~~[illegible]~~ തെക്ക്-പടിഞ്ഞാറ്, വടക്ക്-പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തെ പശ്ചിമഘട്ട മലനിരകൾ ഭേദിച്ച് 5 ചുരംറോഡുകളും തെക്ക്-കിഴക്ക്, ~~[illegible]~~ വടക്ക്-കിഴക്ക് ഭാഗത്തായി 6 അന്തർസംസ്ഥാനറോഡുകളും ഉള്ളത് തികയാതെയും ആധുനികസാങ്കേതിക വിദ്യ ഉപയോഗിച്ച് അവയെ ബലപ്പെടുത്താതെയും പുതിയ ചുരം റോഡുകൾക്കുവേണ്ടി വയനാട്ടിലെ സംഘടനകൾ പ്രക്ഷോഭം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ അപഹാസ്യസമരങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കാനുള്ള കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ബദൽറോഡുകൾക്കുവേണ്ടി പ്രക്ഷോഭം നടത്താൻ പാർട്ടിക്കാർക്കും പള്ളിക്കാർക്കും വ്യാപാരികൾക്കും വലിയ ഉത്സാഹമാണ്. അവിടെ കരാറും കരാറുകാരനും കോടികളും ഉണ്ടല്ലോ.?

അതിവ ലോലവും അതിസങ്കീർണ്ണവുമായ പരിസ്ഥിതി സംതുലനം നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു ഭൂപ്രദേശമാണ് വയനാടെന്ന് നാടേ സൂചിപ്പിച്ചതാണ്. പ്രതിവർഷം 94 ടി.എം.സി വെള്ളമാണ് വയനാട്ടിൽ നിന്നും അയൽസംസ്ഥാനങ്ങളിലേക്ക് കബനിയിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോകുന്നത്. മലപ്പുറം, കോഴിക്കോട്, കണ്ണൂർ, കാസർഗോഡ് ജില്ലകളുടെ ജലസുരക്ഷയുടെ ആണിക്കല്ലാണ് വയനാട് ഭാഗത്തെ പശ്ചിമഘട്ട മലനിരകൾ. വയനാടിന്റെ പരിസ്ഥിതിയിൽ വരുത്തുന്ന ഓരോ ചെറിയ ആഘാതവും അയൽജില്ലകളെയും സംസ്ഥാനങ്ങളെയും ഗുരുതരമായി ബാധിക്കും. വയനാടിന്റെ ഭൂവിസ്തൃതിയുടെ 95 ശതമാനവും കബനിനദിയുടെ വൃഷ്ടിപ്രദേശമാണ്. വയനാട്ടിൽ മഴ നാൾക്കുനാൾ കുറഞ്ഞുവരുന്നു. ഉറവകൾ വറ്റിയിരിക്കുന്നു. വരൾച്ചയും കടുത്ത ചൂടും ജലക്ഷാമവും രൂക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാർഷിക സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയുടെ തകർച്ചക്ക് ഇതൊക്കെ ആക്കം കൂട്ടുന്നു. കബനിനദിയുടെയും കൈവഴികളുടെയും പുനരുജ്ജീവനമാണ് വയനാടിന്റെ വികസനത്തിനുള്ള ~~പ്രാഥമിക ഉപാധി~~ അടിത്തറയായി വർത്തിക്കേണ്ടത്.

വയനാടിന്റെ തനതു കൃഷിരീതികളും തനതാചാരങ്ങളും കേട്ട നമ്മുടെ പരമ്പരാഗത വിത്തിനങ്ങളും കാർഷിക സംസ്കൃതിയും അതിവേഗം അപ്രത്യക്ഷമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വയനാടിന്ന് രാസകീടനാശിനികളുടെയും രാസവളങ്ങളുടെയും കുത്തൊഴുക്കാണ്. ആരോഗ്യതലത്തിൽ തന്നെ കാൻസർ സാന്ദ്രതയിൽ നാം മുൻപിലാണ്. പാലിയേറ്റീവ് യൂണിറ്റുകൾ വയനാട്ടിൽ കൂൺപോലെ മുളച്ചുവരുന്ന ഭയാനകമായ അവസ്ഥയാണ് നിലനിൽക്കുന്നത്. കാർഷികജില്ലയായ ഇവിടെ കർഷകരും കാർഷികത്തൊഴിലാളികളും ആത്മഹത്യാമുനമ്പിലാണ്. ഇതിനാക്കം കൂട്ടുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളും പദ്ധതികളുമാണ് നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇന്നവസ്ഥക്ക് പരിഹാരം കാണുന്ന വികസന നയമാണ് ഉരുത്തിരിയേണ്ടത്.

ദേശീയ തൊഴിലുറപ്പുപദ്ധതി.

അന്താരാഷ്ട്രവൽകൃത കാർഷിക യന്ത്രങ്ങളെ ഇന്ത്യൻ കർഷകരിലേക്ക് കടത്തിവിടുക എന്ന ഒളിഅജണ്ട കൂടിയുള്ളതാണ് ദേശീയ തൊഴിലുറപ്പു പദ്ധതി. നടുവൊടിഞ്ഞ കർഷകന്റെ വലംകൈയായി വർത്തിച്ചിരുന്ന കർഷകത്തൊഴിലാളിയെ കർഷകരിൽ നിന്നകറ്റുന്ന വിധത്തിലായിരുന്നു നടപ്പാക്കപ്പെട്ടത്. കൃഷിയെയും പശുപരിപാലനത്തെയും പരിസ്ഥിതിപുനഃസ്ഥാപനത്തെയും അഭിമുഖീകരിക്കാതെ ജൈവവൈവിധ്യം ഉന്മൂലനം ചെയ്യാനും കാർഷികവ്യവസ്ഥ തകർക്കാനുമാണ് തൊഴിലുറപ്പിനെ ഭരണകൂടം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കർഷകത്തൊഴിലാളികളെ കൃഷിയിൽ നിന്നകറ്റിയതിലൂടെ കളവെട്ട്-മെതി-കൊയ്ത്ത് യന്ത്രങ്ങളുടെ വൻ വിപണിയാണ് ആഗോളകുത്തകകൾക്ക് ഇന്ന് കിട്ടിയത്. തൊഴിലാളിക്ഷാമം വന്നതോടെ ടൺ കണക്കിന് കളനാശിനികൾ

കൃഷിയിടങ്ങളിൽ ചിതറപ്പെടുന്നു. വയനാടൻ കൃഷിയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരണമെങ്കിൽ ദേശീയ തൊഴിലുറപ്പു പദ്ധതിയെ അടിമുടി പൊളിച്ചെഴുതിയേ പറ്റൂ.

ഏറെ മുറവിളികൾക്കൊടുവിൽ കൊട്ടിഘോഷിച്ച് എഴുന്നെള്ളിച്ച വയനാട് പാക്കേജ് എന്താണെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും അറിവുണ്ടോ എന്ന് അറിയില്ല. കർഷകരെയോ കൃഷിയെയോ സഹായിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതിയും നടന്നതായി കർഷകർക്കറിയില്ല. കോടികളുടെ തട്ടിപ്പു നടക്കുന്നതായി മാത്രമറിയാം. ഇതിനെക്കാൾ രസകരമാണ് അമ്പലവയലിലെ റീജിയണൽ അഗ്രികൾച്ചർ റിസർച്ച് സ്റ്റേഷന്റെ (RARS) കാര്യം. പൂപ്പൊലിയും ഡപ്പാംകുത്തും [illegible] ഡാൻസും സംഘടിപ്പിക്കുന്ന, ബഹുജനങ്ങളെ കൊള്ളയടിക്കുന്ന ആസ്ഥാനമായി മാറിയിരിക്കുന്ന ആർ. എ. ആർ. എസ്. വയനാടൻ കർഷകരെ കൊഞ്ഞനം കുത്തുന്ന ഇത്തരം പ്രഹസനമാമാങ്കങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കാൻ ഭാരിച്ച ശമ്പളം പറ്റുന്ന നിരവധി സർക്കാർ ജീവനക്കാരെയും തൊഴിലാളികളെയും നിലനിർത്തേണ്ടതില്ല എന്ന് നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ ഒഴികെ എല്ലാവർക്കുമറിയാം.

<u>വനവിനാശം</u>: വയനാടിന്റെ ഭൂവിസ്തൃതിയുടെ മൂന്നിൽ ഒന്ന് വനമാണെന്നാണ് വയ്പ്പ്. മൂന്നിലൊന്ന് വനഭൂമിയാണെന്ന് പറയുന്നതാണ് കൂടുതൽ ശരി. കാടിന്റെ പരിസ്ഥിതി ധർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാൻ കെൽപ്പുള്ള യഥാർത്ഥ വനങ്ങൾ വളരെ കുറച്ചേ ഉള്ളൂ എന്നതാണ് സത്യം. ശേഷിക്കുന്നവയാകട്ടെ അനിയന്ത്രിത ടൂറിസം, കന്നുകാലി മേച്ചിൽ, കാട്ടുതീ, മണലൂറ്റൽ, ക്വാറിംഗ്, വികലവനവികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവ മൂലം അനുദിനം ശുഷ്കമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരുലക്ഷം ഹെക്ടർ വിസ്തൃതി വരുന്ന വയനാടൻ കാടുകളിൽ മുപ്പതിനായിരം ഹെക്ടറും തേക്ക്, യൂക്കാലിപ്റ്റസ് തുടങ്ങിയവ കൊണ്ടുള്ള തോട്ടങ്ങളാണ്. വരണ്ടുവീണ്ട ഈ വനഭൂമി വന്ധ്യവും ഊഷരവുമായ പാഴ്നിലങ്ങൾ മാത്രമാണ്.

ബ്രിട്ടീഷുകാർ വളരെ ചെറിയ തോതിൽ നടത്തിയിരുന്ന അടക്കിവെട്ടും തേക്കുതോട്ട നിർമ്മാണവും 1957 മുതൽ അധികാരത്തിൽ വന്ന ജനകീയ സർക്കാരുകൾ വൻതോതിൽ വിപുലപ്പെടുത്തി. വയനാടിന്റെ മാത്രമല്ല പശ്ചിമഘട്ടമലനിരകളിലെ വനങ്ങളുടെയാകെ കടയ്ക്കൽ കത്തിവച്ചത് കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിസഭയാണ്. മാവൂരിൽ ചാലിയാർ തീരത്ത് കേരളത്തിന്റെ അനർഘപ്രകൃതിവിഭവങ്ങൾ തുച്ഛമായ വിലയ്ക്ക് അടിയറവെച്ച് സ്ഥാപിച്ച ഗ്വാളിയർ റയോൺസ് ഫാക്ടറിക്കു വേണ്ടി വൻതോതിൽ മുളമുറിച്ചത് വയനാടിന്റെ പരിസ്ഥിതിയിലും സമ്പദ്‌വ്യവസ്ഥയിലും ഉണ്ടാക്കിയ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ അപരിഹാര്യമാണ്. വയനാടൻ ഗ്രാമങ്ങളെ കലുഷമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യ-വന്യജീവി സംഘർഷത്തിന്റെ മൂലകാരണം തേടി മറ്റെങ്ങും പോകേണ്ടതില്ല. കൊട്ടയും വട്ടിയുമുണ്ടാക്കി ജീവിച്ചിരുന്ന ആയിരം ആദിവാസികളുടെ കൈത്തൊഴിലാണ് റയോൺസ് ഫാക്ടറി മുടിച്ചുകളഞ്ഞത്. യൂക്കാലിപ്റ്റസ് തോട്ടമുണ്ടാക്കിയപ്പോൾ നിരവധി ഗ്രാമങ്ങളും നീരുറവകളും ചതുപ്പുകളും പാറപോലെ ഉറച്ച് നശിച്ചുപോയി. കാലാവസ്ഥ തകിടംമറിഞ്ഞു.

ആവാസപ്രദേശങ്ങളും

ജില്ലയുടെ ഭൂരിഭാഗം വനയോരങ്ങളോ വനങ്ങൾക്കുള്ളിലോ ആണ്. ഇന്ത്യയിലേറ്റവും കൂടുതൽ മനുഷ്യ-വന്യജീവി സംഘർഷമുള്ള പ്രദേശമാണിന്ന് വയനാട്. 300ലധികം കർഷകരുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. ആനയടക്കമുള്ള എണ്ണമറ്റ വന്യജീവികൾ ചത്തൊടുങ്ങി. കോടിക്കണക്കിന് രൂപയുടെ കൃഷിനാശം വർഷം പ്രതി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ 25 വർഷമായി വയനാടൻ ഗ്രാമങ്ങളെ കലുഷവും സംഘർഷഭരിതവുമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വന്യജീവി പ്രശ്നത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം കേരളം മാറിമാറി ഭരിച്ച ഇടതു-വലതു സർക്കാറുകൾക്കും ആ സർക്കാറുകൾക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികൾക്കുമാണ്. എന്നാൽ അവരിപ്പോൾ വേട്ടയാടപ്പെടുന്ന മുയലിനൊപ്പം ഓടുകയാണ്. വയനാട്ടിലെ വന്യജീവി പ്രശ്നം പരിഹരിക്കേണ്ടത് ഉദ്യോഗസ്ഥരല്ല, രാഷ്ട്രീയ പരിഹാരമാണ് വേണ്ടത്.

ടൂറിസവും വയനാടും. കാർഷികത്തകർച്ച കൊണ്ട് ആത്മഹത്യ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വയനാടൻ കർഷകർക്ക് ഉരുട്ടി വായിലിട്ടുകൊടുത്ത ദിവ്യൗഷധമാണ് ടൂറിസം. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കുമുള്ള ഒറ്റമൂലി. വയനാടിന്റെ ഭാവി ടൂറിസത്തിലാണെന്നാണ് സർക്കാറും പാർട്ടികളും മതമേധാവികളും പുരപ്പുറത്തു കയറി ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നത്. നടപ്പിലുള്ള ടൂറിസം വയനാടിന്റെ പരിസ്ഥിതി സന്തുലിതത്വത്തിലും ചരിത്രപൈതൃകത്തിലും സാമൂഹികജീവിതത്തിലും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള മാരകമായ മാരകമായ മുറിവുകൾ ഇപ്പോൾ തന്നെ താങ്ങാവുന്നതിലധികമാണ്. എടക്കൽ ഗുഹയും മുത്തങ്ങ-തോൽപ്പെട്ടി വന്യജീവി കേന്ദ്രങ്ങളും പൂക്കോട് തടാകവും വയനാട്ടിലെ പരിസ്ഥിതി പ്രവർത്തകർ ചോരയും നീരും നൽകി സംരക്ഷിച്ചെടുത്തതാണ്. വയനാടിന്റെ നെല്ലും കുളിരും പച്ചപ്പും വന്യതയും വന്യജീവികളും ഇന്ന് ബലാൽക്കാരം ചെയ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അവയെയാണല്ലോ ടൂറിസത്തിന്റെ പേരിൽ വിറ്റുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ നൈസർഗ്ഗികമായതൊക്കെയും ചുരം കയറിയെത്തിയ ടൂറിസം മാഫിയ വിപണനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ~~എടക്കൽ~~ കുളിരറ്റ്, ജലം വറ്റി പച്ചപ്പ് നഷ്ടപ്പെട്ട് മരുവൽക്കരണത്തിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വയനാടിനെ സന്ദർശകർ ഉപേക്ഷിച്ചു-കൊണ്ടിരിക്കയാണെന്ന് ആരുമറിയുന്നില്ല. മരണമണി മുഴങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ ടൂറിസത്തെ നിയന്ത്രിതവും സുസ്ഥിരവും പരിസ്ഥിതിയെ മുറിവേൽപ്പിക്കാത്തതും എക്കാലത്തും നിലനിൽക്കുന്നതുമാക്കി മാറ്റിയില്ലെങ്കിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുക എന്നതിന് കോവളവും ഫിലിപ്പൈൻസും തായ്‌ലണ്ടും മകുടോദാഹരണമാണ്. നമ്മുടെ ഭരണാധികാരികൾക്ക് താത്കാലിക നേട്ടത്തിലേ താൽപ്പര്യമുള്ളൂ. ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാണ് വയനാട്ടിലെ കാർഷിക പ്രതിസന്ധിക്ക് എള്ളോളം പരിഹാരമാകില്ല ടൂറിസം. വയനാട്ടിലെ ടൂറിസം ~~[illegible]~~ [illegible] ആകുകയാണ്.

ആദിവാസി വിഷയം കാടിനെ ആശ്രയിച്ച് തനതു കൃഷിരീതികളും ജീവിതചര്യകളും കാർഷികവൃത്തിയുമായി പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി ~~[illegible]~~ സന്തുഷ്ടരായി ജീവിച്ചിരുന്ന ആദിവാസി സമൂഹം വംശോന്മൂലനത്തിന്റെ പാതയിലാണിപ്പോൾ. പണിയർ, കാട്ടുനായ്ക്കർ, ഊരാളിക്കുറുമർ, അടിയർ തുടങ്ങിയ ഗോത്രസമൂഹങ്ങളിൽ മദ്യാസക്തിയും പട്ടിണിയും മാരകരോഗങ്ങളും വ്യാപകമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവർ ചത്തൊടുങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

കുടിയേറ്റക്കാർ ഇവരുടെ ഭൂമി തട്ടിയെടുക്കുകയും സാമ്പ്രദായിക ജീവിതത്തെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സ്വന്തം മണ്ണിൽ അടിയാൻമാരാക്കി കാലയാപനം നടത്തുകയാണിവരിൽ നല്ലൊരു പങ്കും. സർക്കാർ ആനുകൂല്യങ്ങളും ജോലിസംവരണവും കൈവശപ്പെടുത്തുന്നത് അവർക്കിടയിലെ വരേണ്യ ~~[illegible]~~ വിഭാഗങ്ങളാണ്.

വയനാട്ടിലെ ആദിവാസി വികസനം ഒരു ദുരന്തം മാത്രമല്ല പ്രഹസനം കൂടിയാണ്. രാഷ്ട്രീയസംഘടനകൾക്ക് അവർ വിലയ്ക്കെടുക്കാവുന്ന വോട്ട്ബാങ്കുകളാണവർ. മതസംഘടനകൾക്ക് മതംമാറ്റത്തിനുള്ള ഇരകളും, എൻ.ജി.ഓകൾക്ക് വിദേശഫണ്ട് പിടുങ്ങുന്നതിനുള്ള പ്രോജക്ട് ഉപാധികളുമാണിവർ. കഴിഞ്ഞ 60 വർഷത്തെ ആദിവാസിവികസനം ലോകത്തെവിടെയും സമാനതകളില്ലാത്ത നികൃഷ്ടമായ വഞ്ചനയാണ്.

അന്യാധീനപ്പെട്ട ആദിവാസി ഭൂമി ~~[illegible]~~ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനായി വയനാട്ടിൽ നടന്ന വലിയ സമരപ്രക്ഷോഭങ്ങളെയും രാഷ്ട്രീയപാർട്ടികളും മതസംഘടനകളും ചേർന്ന അവിശുദ്ധകൂട്ടുകെട്ട് ചോരയിൽ മുക്കിയും അല്ലാതെയും തകർത്തുകളഞ്ഞു. നാൽപ്പതു ലക്ഷം കുടികിടപ്പുകാർക്ക് ക്രയാവകാശം നൽകിയ കേളികേട്ട കേരള ഭൂപരിഷ്കരണനിയമത്തിലൂടെ വയനാട്ടിൽ ഒരാദിവാസിക്കും ഒരു സെന്റ് ഭൂമിയും ലഭിച്ചിട്ടില്ല. കുടികിടപ്പുകാരായ ആദിവാസികളെ സമർത്ഥരായ ജന്മിമാർ അടുത്തുള്ള കാട്ടിലേക്കും പുഴപ്പുറമ്പോക്കിലേക്കും തള്ളിവിട്ടു. ഭൂമിക്കുവേണ്ടി സമീപകാലത്ത് രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ ആദിവാസികളെ കയറ്റിവിട്ടത് വൻകിട തോട്ടമുടമകൾ നിയമവിരുദ്ധമായി കൈവശംവയ്ക്കുന്ന ഭൂമിയിലേക്കല്ല കാട്ടിലേക്കുതന്നെയാണ്. അന്യാധീനപ്പെട്ട ഭൂമി വീണ്ടെടുക്കാനുള്ള ആദിവാസിസമരങ്ങളുടെ ശവപ്പെട്ടിയിൽ അവസാനത്തെ ആണിയടിച്ചത് C.K. ജാനുവും ഗീതാനന്ദനും കൂടിയായിരുന്നു.

പാട്ടക്കാലാവധി തീർന്നതും വൻകിടതോട്ടമുടമകൾ നിയമവിരുദ്ധമായി കൈവശംവച്ചുപോരുന്നതുമായ ഒരുലക്ഷത്തിൽ അധികം വരുന്ന ഭൂമി പിടിച്ചെടുത്ത് ആദിവാസികൾക്കും തോട്ടം തൊഴിലാളികൾക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും പതിച്ചുനൽകി വയനാടിന്റെ യഥാർത്ഥവികസനത്തിന്റെ യാഗാശ്വത്തെ അഴിച്ചുവിടാൻ ~~വയനാട്ടിലെ~~ ഏതെങ്കിലും രാഷ്ട്രീയപ്പാർട്ടികൾ ധൈര്യപ്പെടുമെന്ന് ~~[illegible]~~ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് വലിയ മൗഢ്യമാകും.

ആരോഗ്യവികസനം: മെഡിക്കൽ കോളേജി~~[illegible]~~നെക്കുറിച്ചും സൂപ്പർ സ്പെഷ്യാലിറ്റിയെക്കുറിച്ചും ഘോരഘോരം വിലപിക്കുന്നവർ ഗ്രാമങ്ങളിലെ സാധാരണക്കാർ ആശ്രയിക്കുന്ന പ്രാഥമികാരോഗ്യകേന്ദ്രങ്ങളുടെയും ജില്ലാതാലൂക്ക് ആശുപത്രികളുടെയും ശോചനീയാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് യാതൊരുത്കണ്ഠയുമില്ല. ആദിവാസിസ്ത്രീകൾ കുടിലിലും ബസ്സിലും വഴിയരുകിലുമാണ് ഇന്നും പ്രസവിക്കുന്നത്. മണ്ണിന്റെ മക്കൾക്ക് പ്രാപ്യമല്ലാത്ത ഒരു ആരോഗ്യസംവിധാനവും വികസനമല്ല വൻനാശമാണെന്ന് നാം തിരിച്ചറിയണം.

വയനാടിന്റെ പൈതൃകം: വയനാട്ടിലങ്ങോളമിങ്ങോളമുള്ള ചരിത്രാവശിഷ്ടങ്ങൾ വരുംതലമുറകൾക്കുവേണ്ടി സംരക്ഷിക്കണമെന്ന ആശയത്തെയൊന്നും വികസനവാദികൾ ചിന്തിച്ചിട്ടുപോലുമില്ല. ഗുഹാചിത്രങ്ങളും ജൈനബസ്തികളും

നന്നങ്ങാടികളും മുനിയറകളും മാത്രമല്ല ലോകപൈതൃകമായ എടക്കൽ ഗുഹ പോലും നാശത്തിലാണ്. വയനാട് പ്രകൃതിസംരക്ഷണസമിതി പ്രവർത്തകരായ ചരിത്രപണ്ഡിത-ന്മാരുടെ പിൻതുണയോടെ നടത്തിയ ഉശിരൻ പോരാട്ടത്തിലൂടെ സംരക്ഷിച്ചു നിലനിർത്തിയ എടക്കൽ ഗുഹ ആർക്കിയോളജിക്കൽ സർവ്വെ ഓഫ് ഇന്ത്യ ഇനിയും ഏറ്റെടുത്തിട്ടില്ല. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയിൽ മഹത്തായ ഈ ചരിത്രപൈതൃകം എത്രനാൾ ശേഷിക്കുമെന്ന് പ്രവചിക്കുക അസാദ്ധ്യമാണ്.

വയനാടിന്റെ നട്ടെല്ലു തകർത്തുകളഞ്ഞ ക്വാറി-മണലൂറ്റ്-വനമാഫിയകൾക്ക് കൊള്ളചെയ്യാനായി ഇനി കാര്യമായി ഒന്നും തന്നെ ശേഷിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും 'ചെകുത്താൻ ഒരിക്കലും ഉറങ്ങുന്നില്ലെന്നുള്ള" ആപ്തവാക്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുമാറ് അവരിപ്പോഴും ഭരണ-പ്രതിപക്ഷ കൊത്തളങ്ങളിൽ സജീവമാണ്.

വയനാടിനെ കാർബൺ സംതുലിതജില്ലയാക്കിമാറ്റാനുള്ള ശ്രമം ശ്ലാഘനീയ-മാണെങ്കിലും മരങ്ങൾ വച്ചുപിടിപ്പിക്കാൻ പണം നൽകുന്നതോടൊപ്പം നിലവിൽ ഉള്ള മരങ്ങൾക്ക് പ്രോത്സാഹന ധനസഹായം നൽകുകയും മരം ഈടായി സ്വീകരിച്ചു ബാങ്കുകൾ കർഷകർക്ക് ലോൺ നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന സംവിധാനം ഉണ്ടാകണം.

കബനീനദീതടങ്ങളിൽ മുള്ളൻകൊല്ലി, പുൽപ്പള്ളി പഞ്ചായത്തുകളി-ൽ വെട്ടപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് മരുവൽക്കരണം സാവധാനം കടന്നുവരികയാണ്. ഡക്കാൺ പീഠഭൂമി ഇന്ത്യയിലെ രണ്ടാമത്തെ മരുഭൂമിയായി പരിവർത്തിച്ചു കൊ-ണ്ടിരിക്കയാണെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞർ മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഡക്കാൺ പീഠഭൂമി-യിൽ നിന്നടിക്കുന്ന ചൂടുള്ള വരണ്ട കാറ്റിനെ തടഞ്ഞേ തീരൂ. ഇതിനായി കബനീ തടങ്ങളിൽ ജൈവവേലികൾ തീർക്കാൻ യുദ്ധകാലാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ശ്രമം ഉണ്ടായാലെ വയനാടിനെ രക്ഷിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

<u>ഉപസംഹാരം</u>: വയനാടിനെ സമ്പൂർണ്ണ വിഷ-രാസമുക്ത-പരിസ്ഥിതിസൗഹൃദ കൃഷിയിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരണം. വയനാട്ടിലെ നെൽപ്പാടങ്ങളും തണ്ണീർ തടങ്ങളും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് കർമ്മപദ്ധതികൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കുകയാണ് ആദ്യം വേണ്ടത്: വയനാടൻ സുഗന്ധനെല്ലിനങ്ങളും പരമ്പരാഗത നെല്ലിനങ്ങളും കാപ്പി, കുരുമുളക്, ഏലം, മഞ്ഞൾ തുടങ്ങിയവയും ഭൗമസൂചികാപദവി ലഭ്യമാക്കി ബ്രാന്റ് ചെയ്ത് വിപണനം ചെയ്യുന്നതിന് ഉള്ള നടപടികളും ഉണ്ടാവണം. പ്രതിവർഷം 500 കോടി രൂപയുടെ ചക്കയും മാങ്ങയും വയനാട്ടിൽ പാഴായിപ്പോകുന്ന-ണ്ട്. അവയെ സംസ്കരിക്കുന്നതിനും മാർക്കറ്റിലെത്തിക്കുന്നതിനുമുള്ള സംവിധാനമുണ്ടായാൽ കർഷകർക്ക് അത് അധികവരുമാനമാകും. അതുപോലെതന്നെ കർഷകർക്കിടയിൽ തേനീച്ച വളർത്തൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും ഉചിതമാകും. വിഷരഹിതവും രാസവളമുക്തവുമായ പച്ചക്കറികൾ വയനാട്ടിൽ വൻതോതിൽ ഉദ്പാദിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്. ഭാവനാപരമായ പദ്ധതികൾ ആവിഷ്ക്കരിച്ചാൽ കേരളത്തിന്റെ വടക്കൻജില്ലകൾക്കു വേണ്ട മുഴുവൻ പച്ചക്കറികളും വയനാട്ടിൽ ഉദ്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. വയനാടൻ കൃഷിയോടും ഗോത്രസംസ്കാരത്തോടും ചരിത്രപൈതൃകത്തോടും പരിസ്ഥിതിയോടും നീതിപുലർത്തുന്ന വിദ്യാഭ്യാസമാണ്

നമുക്ക് വേണ്ടത്.

തേക്ക് യൂക്കാലിപ്റ്റസ് എന്നിവയുടെ ഏകവിള തോട്ടങ്ങൾ ഘട്ടംഘട്ടമായി മുറിച്ചുമാറ്റി സ്വാഭാവിക വനം പുനരുജ്ജീവിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ വലിയ പരിസ്ഥിതി തകർച്ച മാത്രമല്ല മനുഷ്യ-വന്യജീവിസംഘർഷത്തിന്റെ ഒടുങ്ങാത്ത ദുരന്തവും നാമനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. മുറിച്ചുമാറ്റുന്ന തേക്കിൽ നിന്നുള്ള വരുമാനം വയനാടിന്റെ പരിസ്ഥിതി പുനരുജ്ജീവനത്തിനും മനുഷ്യ-വന്യജീവിസംഘർഷം പരിഹരിക്കേണ്ടതിനും ചിലവഴിക്കാവുന്നതാണ്. കാട്ടിലേക്കും പരിസ്ഥിതി ലോലപ്രദേശങ്ങളിലേക്കുമുള്ള ടൂറിസം പൂർണ്ണമായും നിരോധിക്കുകയും മറ്റു ടൂറിസം ഡെസ്റ്റിനേഷനിലേക്കുള്ള വാഹകശേഷി നിർണ്ണയിക്കുകയും അത്യാവശ്യമാണ്.

ആദിവാസികളിലെ മുള്ളുവക്കുറുമ കുറിച്ചിയ ഇതര വിഭാഗങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക റിക്രൂട്ട്മെന്റ് നടപ്പിലാക്കുകയും നാളിതുവരെ നടപ്പിലാക്കിയ ആദിവാസി വികസനപദ്ധതികളെക്കുറിച്ച് സോഷ്യൽ ഓഡിറ്റ് നടത്തുകയും വേണം. അന്യാധീനപ്പെട്ട ആദിവാസി ഭൂമി തിരിച്ചെടുത്ത് വിതരണം ചെയ്യേണ്ടത് ആസമത്വങ്ങളോട് ചെയ്യുന്ന സാമൂഹ്യനീതി മാത്രമാണ്. മൂല്യാധിഷ്ഠിത കൈത്തൊഴിലുകൾ തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരണം. ഇന്ത്യയിലാകെ പരിസ്ഥിതി സൗഹൃദമായ ഇത്തരം ജൈവ ഉൽപന്നങ്ങൾക്ക് വൻഡിമാന്റുണ്ട്. ആദിവാസിജനതയുടെ വരുമാനം വൻതോതിൽ ഉയർത്താൻ ഇത്തരം ഉദ്യമങ്ങൾ സഹായകമാകും.

വയനാടിന്റെ വികസനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിചാരത്തിൽ ഒരു പശ്ചാത്താപം പോലെ കടന്നുവരുന്നുണ്ട് കാരാപ്പുഴ ഡാം. 1973ൽ 7.5 കോടി രൂപയുടെ അടങ്കലുമായി 5322 ഹെക്ടർ നെൽവയൽ ഇരുപ്പൂവാക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞ് ആരംഭിച്ച കാരാപ്പുഴ 500 കോടിയിലേറെ ചിലവഴിച്ചിട്ടും ഇനിയും കമ്മീഷൻ ചെയ്തിട്ടില്ല. ഒരു ഹെക്ടർ പോലും നനയ്ക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ കുടിവെള്ള പദ്ധതിക്കും ഹൈഡൽ ടൂറിസത്തിനും മാത്രമായി ഇത് പരിമിതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കാരാപ്പുഴയ്ക്കു സമാനമായ വികസന മാതൃകകൾ വയനാട്ടിൽ വേറെയുമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ജീവച്ഛവങ്ങൾ കണക്കെ കാലയാപനം നടത്തുന്ന ത്രിതല പഞ്ചായത്തുകളെ ശക്തിപ്പെടുത്തി ജനകീയപങ്കാളിത്തത്തോടെ വേണം വയനാടിന്റെ ഭാവി വികസനപ്രവർത്തനങ്ങൾ ആവിഷ്ക്കരിക്കാൻ.

9744659671

തോമസ് അമ്പലവയൽ